

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 7ης Δεκεμβρίου 2001 *

Στην υπόθεση T-192/01 R,

Lior GEIE, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους V. Marien και J. Choucroun, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον H. van Lier, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση με την οποία ζητείται να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει ποσό 68 070 ευρώ στο πλαίσιο του συμβολαίου Altener — Agores αριθ. XVII/4.1030/Z/99-085, πλέον των νομίμων στο Βέλγιο τόκων από 23ης Ιουλίου

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

2001, εντός οκτώ ημερών από την έκδοση της αποφάσεως επ' απειλή χρηματικής ποινής 100 ευρώ ανά ημέρα καθυστερήσεως,

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ**

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

- 1 Στις 25 Ιουλίου 1985 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2137/85 σχετικά με την ίδρυση Ευρωπαϊκού Ομίλου Οικονομικού Σκοπού (ΕΟΟΣ) (ΕΕ L 199, σ. 1).

- 2 Το άρθρο 24 του κανονισμού 2137/85 ορίζει τα εξής:

«1. Τα μέλη του ομίλου ευθύνονται αλληλεγγύως και απεριορίστως για τα πάσης φύσεως χρέη τους. Το εθνικό δίκαιο ορίζει τις συνέπειες της ευθύνης αυτής.

2. Μέχρι την περάτωση της εκκαθάρισης του ομίλου, οι δανειστές του δεν μπορούν να επιδιώξουν την πληρωμή χρεών από ένα μέλος, κατά τους όρους της παραγράφου 1, παρά μόνον εάν έχουν στραφεί, προηγουμένως, κατά του ομίλου και δεν έχουν ικανοποιηθεί μέσα σε εύλογη προθεσμία.»

- 3 Το άρθρο 34 του κανονισμού 2137/85 προβλέπει ότι, «[μ]ε την επιφύλαξη του άρθρου 37, παράγραφος 1, κάθε μέλος που παύει να είναι μέλος του ομίλου εξακολουθεί να υπέχει ευθύνη, υπό τους όρους του άρθρου 24, για τα χρέη που απορρέουν από τη δραστηριότητα του ομίλου, πριν από την απώλεια της ιδιότητάς του ως μέλους».

Τα πραγματικά περιστατικά και η διαδικασία

- 4 Η προσφεύγουσα συστάθηκε στις 4 Ιανουαρίου 1996, με δέκα μέλη, μεταξύ των οποίων η βελγικού δικαίου εταιρία Deira (στο εξής: SA Deira). Στις 7 Οκτωβρίου 1998, στον όμιλο εντάχθηκαν τέσσερα νέα μέλη.
- 5 Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων αφορά τη σύμβαση Altener — Agores αριθ. XVII/4.1030/Z/99-085 (στο εξής: σύμβαση Agores), που συνήφθη στις 19 Μαρτίου 1999 μεταξύ της Επιτροπής και της προσφεύγουσας στο πλαίσιο του προγράμματος Altener II που συστάθηκε με την απόφαση 98/352/EK του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 1998, σχετικά με πολυετές πρόγραμμα για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην Κοινότητα (Altener II) (ΕΕ L 159, σ. 53). Αυτή η σύμβαση αφορά τη δημιουργία μιας ιστοσελίδας στο διαδίκτυο για τη μετάδοση πληροφοριών σχετικά με τις ανανεώσιμες μορφές ενέργειας και την προώθηση αυτών και η οποία προορίζεται να χρησιμεύσει ως πύλη προσβάσεως στις πληροφορίες που αφορούν αυτές τις πηγές ενέργειας.

- 6 Η σύμβαση Agoges προβλέπει μεταξύ άλλων τη χρηματοδότηση από την Επιτροπή του 100 % των επιλέξιμων δαπανών του σχεδίου, μέχρι ποσού 170 175 ευρώ. Κατά τη σύμβαση, 30 % των δαπανών είναι πληρωτέες εντός 60 ημερών από την υπογραφή της, 30 % είναι πληρωτέες εντός 60 ημερών από την έγκριση της προσωρινής εκθέσεως από την Επιτροπή και το υπόλοιπο είναι πληρωτέο κατόπιν λήψεως και εγκρίσεως από την Επιτροπή της τελικής εκθέσεως και του συνολικού ύψους των σχετικών δαπανών. Επιπλέον, το άρθρο 5 της συμβάσεως Agoges προβλέπει ότι η προσφεύγουσα πρέπει να προμηθεύσει στην Επιτροπή οποιαδήποτε πληροφορία η τελευταία θα μπορούσε να ζητήσει σχετικά με την εκτέλεση του έργου. Το άρθρο 6, που φέρει τον τίτλο «Συμμετοχή τρίτων στην εκτέλεση της συμβάσεως», ορίζει στο δεύτερο σημείο του:

«Τα σχέδια συμφωνιών που προβλέπουν τη συμμετοχή τρίτων στον προγραμματισμό του έργου, ιδίως υπό τη μορφή ενώσεως ή υπεργολαβίας, πρέπει, ιδίως αν αφορούν τρίτους που δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να γνωστοποιούνται στην Επιτροπή με συστημένη επιστολή, ενώ η Επιτροπή μπορεί να αρνηθεί, εντός 30 εργάσιμων ημερών από τη λήψη της επιστολής, την έγκριση αυτής της συμμετοχής. Αν η Επιτροπή δεν ενεργήσει στο ανωτέρω διάστημα, θεωρείται ότι έχει εγκρίνει το σχέδιο συμφωνίας.

Εκτός αν η Επιτροπή προβλέπει ρητώς το αντίθετο, ο συμβαλλόμενος υποχρεούται να περιλαμβάνει σε τέτοιου είδους συμφωνίες με τρίτους όλες τις αναγκαίες ρυθμίσεις που του επιτρέπουν να πληροί, χωρίς καμία εξαίρεση, όλους τους όρους της συμβάσεως. Ο συμβαλλόμενος βεβαιώνεται ότι τα δικαιώματα της Επιτροπής που προκύπτουν από αυτή τη σύμβαση δεν θίγονται καθ' οιονδήποτε τρόπο από τις συμβάσεις που συνάπτονται σύμφωνα με αυτό το άρθρο.»

- 7 Με έγγραφο της 28ης Δεκεμβρίου 1999, η προσφεύγουσα απήλυθε «γνωστοποίηση υπεργολαβίας» στην Επιτροπή. Σε αυτή τη γνωστοποίηση επισυναπτόταν μια συμφωνία, που έφερε τίτλο «σύμβαση υπεργολαβίας», μεταξύ της προσφεύγουσας και της Lior International, μιας ανώνυμης εταιρίας βελγικού δικαίου, που συστάθηκε στις 7 Νοεμβρίου 1999. Αυτή η συμφωνία ορίζει ότι «[η προσφεύγουσα] αναθέτει υπεργολαβικώς στη [Lior International] και η τελευταία δέχεται την εκτέλεση των τριών κατωτέρω συμβάσεων» [LIOR E.E.I.G. subcontracts to LIOR INTER-

NATIONAL NV who accepts the performance of the three contracts referred here above], μεταξύ των οποίων η σύμβαση Agores. Αυτή η συμφωνία, που συνήφθη υπό αναβλητική αίρεση, υπογράφηκε από την M. Deval εκ μέρους της προσφεύγουσας και από τους Weber και Buhlman εξ ονόματος της Lior International.

- 8 Με έγγραφο της 20ής Ιανουαρίου 2000, η προσφεύγουσα πληροφόρησε την Επιτροπή ότι μόνο το 90 % των παροχών που συνέχιζαν να οφείλονται προς εκτέλεση των συμβάσεων που αποτελούσαν το αντικείμενο της προπαρατεθείσας στην προηγούμενη σκέψη συμφωνίας ανατέθηκαν στη Lior International και ότι αντισυμβαλλόμενος της Επιτροπής παρέμενε, επομένως, η προσφεύγουσα, η οποία θα μεριμνούσε η ίδια για την κατάρτιση όλων των εκθέσεων και τις λοιπές σχέσεις με την Επιτροπή όσον αφορά το 10 % των παροχών που εξακολουθούσαν να οφείλονται.
- 9 Ελλείπει απαντήσεως εκ μέρους της Επιτροπής, η προσφεύγουσα απηύθυνε στην τελευταία πολλές υπενθυμίσεις.
- 10 Με επιστολή φέρουσα σφραγίδα της Lior International και ημερομηνία 19 Ιουνίου 2000, απεστάλη στην Επιτροπή μια πρώτη προσωρινή έκθεση σχετικά με τη σύμβαση Agores φέρουσα τον τίτλο «Progress Report I». Με αυτή την επιστολή εξητείτο η δεύτερη οφειλόμενη καταβολή να γίνει στη Lior International, η οποία, κατά την επιστολή, είχε αναλάβει όλες τις δραστηριότητες της προσφεύγουσας.
- 11 Παρά το αίτημα αυτό, η Επιτροπή κατέβαλε το ενδιάμεσο ποσό, ήτοι 51 052,50 ευρώ όχι στη Lior International αλλά στην προσφεύγουσα. Αυτή η καταβολή έγινε στις 21 Σεπτεμβρίου 2000.
- 12 Μια δεύτερη προσωρινή έκθεση, φέρουσα τον τίτλο «Progress Report II», απεστάλη στην Επιτροπή κατά τον ίδιο τρόπο στις 8 Φεβρουαρίου 2001.

- 13 Με επιστολή της 17ης Μαΐου 2001, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι δεν μπορούσε να δεχθεί την παρέμβαση της Lior International ως υπεργολάβου και ως συμβαλλομένου συμμετέχοντος στην εκτέλεση της συμβάσεως Agores και ζήτησε την τελική έκθεση εντός δύο ημερών.
- 14 Η τελική έκθεση απεστάλη στην Επιτροπή με επιστολή της 18ης Μαΐου 2001. Το όνομα του αντισυμβαλλομένου της Επιτροπής στον φάκελο και στην ίδια την έκθεση ήταν εκείνο της Lior. Ωστόσο, στην επιστολή αναφερόταν:

«6. Ο κύριος συμβαλλόμενος παραμένει η Lior ΕΟΟΣ και κατά συνέπεια η καταβολή της πληρωμής (68 070 ευρώ) που οφείλεται για την πλήρη εκτέλεση της συμβάσεως πρέπει να γίνει στη Lior ΕΟΟΣ — Τράπεζα DEXIA αριθ. λογαριασμού 068-22264659-27.»

- 15 Με τηλεαντίγραφο της 27ης Ιουνίου 2001, κατόπιν της υποβολής της τελικής εκθέσεως, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν μπορούσε να δεχθεί τον τελικό υπολογισμό των δαπανών διότι το όνομα της προσφεύγουσας έπρεπε να αναγράφεται σε αυτή και διότι αυτή η δήλωση ακολουθούσε τον υπολογισμό των δαπανών που είχε κάνει η Lior International.
- 16 Στις 28 Ιουνίου 2001, η Deval διαβίβασε στην Επιτροπή διόρθωση του τελικού υπολογισμού των δαπανών, στην οποία το όνομα του αντισυμβαλλομένου της Επιτροπής ήταν εκείνο της προσφεύγουσας.
- 17 Με επιστολή της 12ης Ιουλίου 2001, η Επιτροπή επανέλαβε τη θέση της κάνοντας επιπλέον μνεία, του γράμματος του άρθρου 6.2 της συμβάσεως Agores (προπαρατεθείσα στη σκέψη 6).

- 18 Με επιστολή της 23ης Ιουλίου 2001, το συμβούλιο της προσφεύγουσας απηύθυνε έγγραφο οχλήσεως στην Επιτροπή.
- 19 Με δικόγραφο που κατέθεσε στον Γραμματέα του Πρωτοδικείου στις 14 Αυγούστου 2001, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή που περιείχε ορισμένα αιτήματα σχετικά με τις συμβάσεις που συνήφθησαν στο πλαίσιο των προγραμμάτων *Thermie* και *Alterner II* και με την οποία εξητειτό, μεταξύ άλλων, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει ορισμένα ποσά βάσει αυτών των συμβάσεων καθώς και αποζημίωση πλέον τόκων. Ειδικότερα, όσον αφορά τη σύμβαση *Agores*, με την προσφυγή ζητείται να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει ποσό 68 070 ευρώ, που αντιπροσωπεύει το τελευταίο μέρος της οικονομικής συνεισφοράς της Επιτροπής στο πλαίσιο αυτής της συμβάσεως.
- 20 Με χωριστό δικόγραφο που κατατέθηκε στον Γραμματέα του Πρωτοδικείου την ίδια ημέρα, η προσφεύγουσα υπέβαλε στο Πρωτοδικείο το υπό κρίση αίτημα με το οποίο ζητείται να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει το ποσό των 68 070 ευρώ στο πλαίσιο της συμβάσεως *Agores*, πλέον τόκων με βάση το ισχύον στο Βέλγιο επιτόκιο από 23ης Ιουλίου 2001, και τούτο εντός οκτώ ημερών από την έκδοση της αποφάσεως επ' απειλή χρηματικής ποινής 100 ευρώ ανά ημέρα καθυστερήσεως.
- 21 Στις 4 Σεπτεμβρίου 2001, η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 22 Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές παρατηρήσεις τους στις 17 Σεπτεμβρίου 2001. Κατά τη διάρκεια της επ' ακροατηρίου διαδικασίας, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων ανέβαλε τη διαδικασία για ένα μήνα. Η Επιτροπή κλήθηκε να προβεί, εντός αυτής της προθεσμίας, στην εξέταση των εγγράφων σχετικά με τη σύμβαση *Agores* που της προσκόμισε η προσφεύγουσα. Η Επιτροπή κλήθηκε επίσης, στην περίπτωση που θα αναγνώριζε ότι είχε λάβει όλα τα αναγκαία έγγραφα και ότι αυτά τα έγγραφα επέτρεπαν να εξεταστεί εάν όλες οι δαπάνες αντιστοιχούσαν πράγματι στο παρασχεθέν σύμφωνα με τη σύμβαση *Agores* προϊόν, να γνωστοποιήσει στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων εάν θα κατέβαλλε το ποσό και πότε. Η Επιτροπή κλήθηκε τέλος, σε περίπτωση που θα εύρισκε στον φάκελο

στοιχεία που θα την εμπόδιζαν να προβεί στην καταβολή του ποσού, να τα γνωστοποιήσει στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων.

- 23 Με έγγραφο της 16ης Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή πληροφόρησε τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων για το αποτέλεσμα της εξέτασης των εγγράφων σχετικά με τη σύμβαση Agores. Η Επιτροπή κατέληξε ότι το σύνολο των δαπανών που δεχόταν προσωρινώς σ' αυτό το στάδιο ανερχόταν σε 49 130 ευρώ, ενώ η προκαταβολή που είχε καταβάλει ανερχόταν σε 102 105 ευρώ.
- 24 Με τηλεαντίγραφο της 18ης Οκτωβρίου 2001, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου της Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 2001. Πληροφόρησε τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ότι επιθυμούσε να υποβάλει πολλές επιπλέον παρατηρήσεις είτε γραπτώς, είτε κατά τη διάρκεια μιας νέας επ' ακροατηρίου διαδικασίας.
- 25 Όσον αφορά τα στοιχεία του φακέλου, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων εκτιμά ότι διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της υπό κρίση αιτήσεως προσωρινών μέτρων.

Σκεπτικό

- 26 Βάσει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως πρωτοβαθμίου δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

- 27 Βάσει των διατάξεων του άρθρου 104, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η αίτηση αναστολής εκτελέσεως μιας πράξεως είναι παραδεκτή μόνον αν ο αιτών προσέβαλε την πράξη αυτή με προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου. Αυτός ο κανόνας δεν είναι απλή τυπική προϋπόθεση, αλλά προϋποθέτει ότι η προσφυγή στην οποία στηρίζεται η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να εξεταστεί στην ουσία της από το Πρωτοδικείο.
- 28 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι οι αιτήσεις για προσωρινά μέτρα πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*), τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Αυτές οι προϋποθέσεις είναι σωρευτικές, ούτως ώστε μια αίτηση ασφαλιστικών μέτρων είναι απορριπτέα σε περίπτωση που δεν πληρούται μία από αυτές (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 10ης Φεβρουαρίου 1999, T-211/98 R, *Willeme κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1999, σ. I-A-15 και II-57, σκέψη 18*). Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, ενδεχομένως, στη στάθμιση των συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 1999, C-107/99 R, *Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-4011, σκέψη 59*).
- 29 Εν προκειμένω, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων κρίνει σκόπιμο να εξετάσει κατ' αρχάς αν οι προϋποθέσεις σχετικά με το επείγον και τη στάθμιση των συμφερόντων.

Ισχυρισμοί των διαδίκων

- 30 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι βρίσκεται σε κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξή της και ότι τα έγγραφα που προσκόμισε στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων στηρίζουν την άποψη ότι επίκειται ζημία σοβαρή και ανεπανόρθωτη.

- 31 Οι οφειλές της προσφεύγουσας έναντι των προμηθευτών της ανέρχονταν στις 15 Ιουλίου 2001 σε σύνολο 158 021 ευρώ. Δύο από αυτούς τους προμηθευτές τελούσαν σε διαδικασία εκκαθαρίσεως στο πλαίσιο της οποίας η παύση πληρωμών καθιστούσε άμεσα απαιτητή την καταβολή των οφειλών.
- 32 Σε περίπτωση που δεν τηρηθούν απολύτως οι προθεσμίες, οι πιστωτές της προσφεύγουσας θα προβούν στην αναγκαστική εκτέλεση των εκτελεστικών τίτλων που έχουν ήδη στην κατοχή τους. Δεδομένου ότι οι προθεσμίες του Ιουλίου 2001 δεν μπόρεσαν να τηρηθούν, οι δανειστές απείλησαν να διαβιβάσουν τις δικαστικές τους αποφάσεις σ' ένα δικαστικό επιμελητή για αναγκαστική παρακράτηση του οφειλόμενου ποσού και των δικαστικών εξόδων.
- 33 Παρά το γεγονός ότι δύο αποφάσεις θα επέτρεπαν ένα δικαστικό συμβιβασμό, οι πολυάριθμοι άλλοι δανειστές που δεν έχουν ικανοποιηθεί μέχρι τούδε θα απαιτούσαν την καταβολή των οφειλομένων στο άμεσο μέλλον.
- 34 Οι υφιστάμενες πηγές ρευστού της προσφεύγουσας είναι, επιπλέον, ανύπαρκτες, δεδομένου ότι το ενεργητικό των τραπεζικών λογαριασμών είναι είτε πολύ μικρό, 56,10 ευρώ σε ένα λογαριασμό στις 17 Ιουλίου 2001, είτε αρνητικό, 42,94 ευρώ σε έναν άλλο λογαριασμό στις 10 Ιουλίου 2001.
- 35 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επιπλέον ότι το δικαίωμα των πολιτών να επιτύχουν προσωρινή καταβολή πληρωμής στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, και τούτο για ένα ποσό που αντιστοιχεί σε εκείνο που διεκδικείται με το κύριο αίτημα, έγινε δεκτό με τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 1997, C-393/96 P(R), Antonissen κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 1997, σ. I-441).

- 36 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έχει κριθεί ότι η ζημία μας ενώσεως επιχειρήσεων πρέπει να υπολογίζεται λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής καταστάσεως των μελών της όταν τα αντικειμενικά συμφέροντα της ενώσεως δεν μπορούν να θεωρηθούν αυτοτελή έναντι των συμφερόντων των επιχειρήσεων που προσχωρούν σε αυτήν [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψεις 35 έως 38]. Η προσφεύγουσα είχε προσκομίσει, συναφώς, ορισμένο αριθμό στοιχείων σχετικά με την οικονομική κατάσταση της SA Deira, εταιρίας που κατέχει το 60 % των μετοχών της προσφεύγουσας. Αυτά τα στοιχεία επιτρέπουν την απόδειξη ότι το κατέχον την πλειοψηφία μέλος της προσφεύγουσας δεν έχει επαρκείς πόρους για τη διαφύλαξη των συμφερόντων της. Η SA Deira αντιμετωπίζει, πράγματι, ήδη σοβαρά προβλήματα.
- 37 Επιπλέον, η απόφαση της Επιτροπής να αναβάλει την καταβολή του ποσού των 68 070 ευρώ, που η προσφεύγουσα ανέμενε το αργότερο τον Ιούλιο του 2001 λαμβανομένης υπόψη της περατώσεως της δημιουργίας της ιστοσελίδας στο διαδίκτυο και της καταρτίσεως των τελικών τεχνικών και οικονομικών εκθέσεων, συνεπάγεται για την προσφεύγουσα μια οικονομική κατάσταση εξαιρετικά δύσκολη και κρίσιμη.
- 38 Η προσφεύγουσα τονίζει ότι ακόμη και αν τα μέλη ευθύνονταν αλληλεγγύως και απεριόριστα για τα κοινά χρέη, πολλά από αυτά — στην πλειονότητά τους εγκατεστημένα στην αλλοδαπή — είχαν πάψει να ενδιαφέρονται για το σχέδιο. Τα μέλη της προσφεύγουσας, δεκατέσσερα τον αριθμό, είναι πλέον μόνο πέντε. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν ασκεί πλέον καμία δραστηριότητα.
- 39 Το κύριο μέλος της προσφεύγουσας, η SA Deira, οχλείται συνεχώς από τους οφειλότες της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι η τελευταία δεν μπορεί πλέον να αντιμετωπίσει τις οικονομικές της υποχρεώσεις. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, υπό αυτές τις συνθήκες, η άρνηση του αιτούμενου προσωρινού μέτρου δεν θα έχει μόνον ως συνέπεια την εξαφάνισή της, αλλά κινδυνεύει να επιφέρει την εξαφάνιση της SA Deira, δεδομένου ότι αυτή η εταιρία δεν θα είναι πλέον σε θέση να αντιμετωπίσει τα χρέη της προσφεύγουσας που θα αναλάβει δεδομένου του αλληλέγγυου των μελών μιας ΕΟΟΣ και κινδυνεύει, τέλος, να προκαλέσει παντός είδους απώλειες στα

φυσικά πρόσωπα που ίδρυσαν και προσπάθησαν να διατηρήσουν αυτή την εταιρία εν ζωή.

- 40 Η προσφεύγουσα τονίζει, τέλος, ότι η καταβολή σε εύλογο χρόνο των οφειλομένων ποσών εκ μέρους της Επιτροπής θα επέτρεπε στην προσφεύγουσα να καταβάλει, μεταξύ άλλων, μέρος των ποσών για τα οποία έχουν εκδοθεί δικαστικές αποφάσεις, κατά το μέτρο του δυνατού, και τούτο θα επέτρεπε την αποφυγή της παρούσας καταστάσεως απειλής αναγκαστικής εκτελέσεως των αποφάσεων.
- 41 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, όσον αφορά το επείγον και ιδίως τον ανεπανόρθωτο χαρακτήρα της οικονομικής ζημίας, επιβάλλεται να υπομνησθεί ο εξαιρετικός χαρακτήρας της λήψεως των προσωρινών μέτρων σε τέτοιες περιπτώσεις (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 1999, T-13/99 R, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-1961, σκέψεις 137 και 138). Αυτός ο εξαιρετικός χαρακτήρας της λήψεως των προσωρινών μέτρων ενισχύεται στην προκειμένη περίπτωση από το γεγονός ότι το αιτούμενο μέτρο συμπίπτει εν μέρει με το αντικείμενο της κύριας προσφυγής. Το προσωρινό μέτρο συνίσταται, πράγματι, στην εκτέλεση εκ μέρους της Επιτροπής των, σύμφωνα με την άποψη της προσφεύγουσας, συμβατικών της υποχρεώσεων. Ως εκ τούτου, ο χαρακτήρας του επείγοντος που υπό κανονικές συνθήκες απαιτείται για τη λήψη προσωρινών μέτρων πρέπει να είναι, υπό την έννοια της προπαρατεθείσας νομολογίας, «αδιαμφισβήτητος».
- 42 Όσον αφορά τις δυσχέρειες πληρωμής των οφειλών που επικαλείται η προσφεύγουσα, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, αφενός, όπως προκύπτει, ιδίως, από την προπαρατεθείσα διάταξη Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου (σκέψη 136), μόνον η ανεπανόρθωτη ζημία της προσφεύγουσας μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της εξετάσεως του επείγοντος και ότι, αφετέρου, όσον αφορά το γεγονός ότι απειλείται η οικονομική βιωσιμότητα της προσφεύγουσας, επιβάλλεται να ληφθούν υπόψη οι υφιστάμενες εν προκειμένω δυνατότητες και, ιδίως, οι πόροι που διαθέτουν τα μέλη της προσφεύγουσας. Η Επιτροπή υπογραμμίζει, συναφώς, τη σημασία των άρθρων 24 και 34 του κανονισμού 2137/85, το άρθρο 24 του οποίου ορίζει μεταξύ άλλων ότι «[τ]α μέλη του ομίλου ευθύνονται απεριορίστως για πάσης φύσεως χρέη του.»

- 43 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει αποδείξει κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο ότι ευρίσκεται σε κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξη της χωρίς να υφίστανται δυνατότητες προσφυγής ή θεραπείας.
- 44 Βεβαίως η προσφεύγουσα θα υφίστατο πιέσεις και απειλές εκ μέρους ορισμένων δανειστών που θα μπορούσαν να καταλήξουν σε διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως. Ωστόσο, αυτή η κατάσταση πρέπει να εξεταστεί με γνώμονα το σύνολο των μελών της προσφεύγουσας, όπου και αν βρίσκεται η κατοικία τους και περιλαμβανομένων εκείνων που έχουν ήδη τυπικώς αποχωρήσει από την προσφεύγουσα. Τούτη η συνολική εκτίμηση δεν έγινε.
- 45 Όσον αφορά την εξισορρόπηση των συμφερόντων, η Επιτροπή τονίζει ότι ελλείπει του αιτούμενου μέτρου κινδυνεύει, στην περίπτωση απορρίψεως του κυρίου αιτήματος, να δημιουργήσει αντίστροφη κατάσταση εις βάρος των κοινοτικών πόρων.
- 46 Η Επιτροπή προσθέτει, συναφώς, ότι αντιμετωπίζει προβλήματα με την προσφεύγουσα όχι μόνο σε σχέση με τη σύμβαση Agores αλλά και σε σχέση με άλλες συμβάσεις, που συνήφθησαν στο πλαίσιο του προγράμματος Thermie. Τα προβλήματα αυτά είναι εν μέρει κοινά σε πολλές συμβάσεις. Η λήψη προσωρινών μέτρων για μία από αυτές τις συμβάσεις μόνον θα είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργήσει ανισορροπία σε σχέση με τις λύσεις που θα μπορούσαν να επιτευχθούν σε σχέση με τις άλλες συμβάσεις.
- 47 Επιπλέον, η Επιτροπή απηύθυνε στην προσφεύγουσα, στο πλαίσιο αυτών των συμβάσεων που συνήφθησαν στο πλαίσιο του προγράμματος Thermie, δύο εντολές επιστροφής του ποσού των 72 000 ευρώ. Αν αυτές οι εντολές επιστροφής δεν εκπληρωθούν, ελλείπει του προσωρινού μέτρου, θα δημιουργούνταν, σε περίπτωση απορρίψεως της κύριας προσφυγής, διπλό οικονομικό μειονέκτημα εις βάρος της Επιτροπής, αφενός βάσει του συμβολαίου Agores, και αφετέρου βάσει των συμβάσεων που συνήφθησαν στο πλαίσιο του προγράμματος Thermie.

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

- 48 Όσον αφορά το επείγον, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι το επείγον μας αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την αναγκαιότητα λήψεως προσωρινής αποφάσεως, προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο. Εναπόκειται στον διάδικο αυτό να προσκομίσει την απόδειξη ότι δεν θα μπορούσε να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης, χωρίς να υποστεί ζημία τέτοιας φύσεως (διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1998, T-73/98 R, Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2769, σκέψη 36, και της 20ής Ιουλίου 2000, T-169/00 R, Esedra κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2951, σκέψη 43· διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2000, C-278/00 R, Ελλάδα κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-8787, σκέψη 14).
- 49 Μολονότι είναι ακριβές ότι, για την απόδειξη υπάρξεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, δεν απαιτείται οπωσδήποτε να αποδεικνύεται η επέλευση της ζημίας με απόλυτη βεβαιότητα και αρκεί να πιθανολογείται επαρκώς, παρ' όλ' αυτά η προσφεύγουσα εξακολουθεί να υποχρεούται να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η πιθανολόγηση αυτής της σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας [διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 1999, C-335/99 P(R), HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-8705, σκέψη 67, της 25ης Ιουλίου 2000, C-377/98 R, Κάτω Χώρες κατά Συμβουλίου και Κοινοβουλίου, Συλλογή 2000, σ. I-6229, σκέψη 51, και Ελλάδα κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 15].
- 50 Εν προκειμένω, η ζημία που επικαλείται η προσφεύγουσα είναι οικονομική. Συναφώς, επιβάλλεται να τονιστεί ότι, όπως ισχυρίστηκε η Επιτροπή, κατά πάγια νομολογία, η οικονομική ζημία δεν μπορεί, εκτός από εξαιρετικές περιστάσεις, να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη ή έστω δυσχερώς επανορθώσιμη, εφόσον μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης χρηματικής αντισταθμίσεως (διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 1991, C-213/91 R, Abertal κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-5109, σκέψη 24, και του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 1999, T-70/99 R, AlphaGamma κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-2027, σκέψη 128).

- 51 Κατ' εφαρμογήν αυτών των αρχών, το προσωρινό μέτρο που ζητείται δικαιολογείται, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, μόνον εάν είναι προφανές ότι, σε περίπτωση που δεν ληφθεί η προσφεύγουσα θα βρεθεί σε κατάσταση ικανή να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξή του.
- 52 Επιβάλλεται να υπομνησθεί, συναφώς, ότι οι οφειλές της προσφεύγουσας έναντι των προμηθευτών ανέρχονται σε 158 021 ευρώ στις 15 Ιουλίου 2001, και ότι οι υφιστάμενες πιγές ρευστού της προσφεύγουσας είναι, ούτως ειπείν, ανύπαρκτες. Όπως προκύπτει από δήλωση της 10ης Αυγούστου 2001 εκ μέρους του λογιστή της προσφεύγουσας, η καταβολή 68 070 ευρώ που ζητείται εν προκειμένω δεν επιτρέπει στην προσφεύγουσα να αντιμετωπίσει τις υποχρεώσεις του. Επιπλέον, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν ασκεί πλέον κανενός είδους δραστηριότητα, το ενδιαφέρον της για τη ληψη του αιτούμενου προσωρινού μέτρου δεν φαίνεται να έχει άμεσο χαρακτήρα και να συμπίπτει στην πραγματικότητα με το συμφέρον των μελών της για τη μείωση των οφειλών τους, κατά το μέτρο που αυτοί ευθύνονται κατά τρόπο αλληλέγγυο και στο ακέραιο γι' αυτά τα χρέη.
- 53 Όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι μόνον η ζημία που μπορεί να προκληθεί σε τρίτον μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της εξέτασεως του επείγοντος (διάταξη Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 136).
- 54 Επιπλέον, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι στο πλαίσιο εξέτασεως της οικονομικής βιωσιμότητας της προσφεύγουσας, η εκτίμηση της ουσιαστικής της καταστάσεως μπορεί να πραγματοποιηθεί λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών του ομίλου με τον οποίο συνδέεται μέσω του συνόλου των μετόχων της [διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 1995, C-12/95 P, Transacciones Marítimas κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-467, σκέψη 12· του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 4ης Ιουνίου 1996, T-18/96 R, SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-407, σκέψη 35· της 10ης Δεκεμβρίου 1997, T-260/97 R, Camar κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-2357, σκέψη 50· του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Απριλίου 1998, C-43/98 P(R), Camar κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. I-1815, σκέψη 36, και Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, σκέψη 155, που επικυρώθηκε από τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 1999, C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. I-8343, σκέψη 67].

- 55 Αυτή η προσέγγιση βασίζεται στην ιδέα ότι τα αντικειμενικά συμφέροντα της οικείας επιχειρήσεως δεν εμφανίζουν αυτόνομο χαρακτήρα σε σχέση με τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που την ελέγχουν και ότι ο σοβαρός και ανεπανόρθωτος χαρακτήρας της επικαλούμενης ζημίας πρέπει επομένως να εκτιμηθεί με γνώμονα τον όμιλο που απαρτίζουν αυτά τα πρόσωπα. Αυτή η σύμπτωση συμφερόντων δικαιολογεί ιδίως την εκτίμηση του συμφέροντος της οικείας επιχειρήσεως ανεξαρτήτως του συμφέροντος εκείνων που την ελέγχουν (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Ιανουαρίου 2001, T-241/00 R, *Le Canne* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-37, σκέψη 40).
- 56 Επομένως, κατά τον ίδιο τρόπο που η ζημία μας ενώσεως επιχειρήσεων μπορεί να εκτιμάται λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής καταστάσεως των μελών της όταν τα αντικειμενικά συμφέροντα αυτής της επιχειρήσεως δεν εμφανίζουν χαρακτήρα αυτόνομο σε σχέση με εκείνο των επιχειρήσεων που την αποτελούν (βλ. διάταξη της 14ης Οκτωβρίου 1996, SCK και FNK κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψεις 35 έως 38), επιβάλλεται, στην προκειμένη περίπτωση, να ληφθεί υπόψη η οικονομική κατάσταση των μελών της προσφεύγουσας.
- 57 Η προσφεύγουσα περιορίστηκε, συναφώς, να παράσχει πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση του κύριου μέλους της, της SA Deira, και δεν προσκόμισε το παραμικρό στοιχείο σχετικά με την οικονομική κατάσταση των άλλων μελών που να επιτρέπει τη συγκεκριμένη εκτίμηση του εάν έχουν επαρκείς πόρους για τη διαφύλαξη των συμφερόντων τους.
- 58 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι πληρούται η προϋπόθεση του επείγοντος. Ως εκ τούτου, η απόρριψη της προσφυγής δικαιολογείται μόνο γι' αυτό τον λόγο.
- 59 Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ακόμη και αν το επείγον είχε αποδειχθεί, η λήψη του προσωρινού μέτρου που ζητείται δεν δικαιολογείται ενόψει της σταθμίσεως των συμφερόντων των διαδίκων.

- 60 Από τη δήλωση του λογιστή της προσφεύγουσας που παρατέθηκε στο σημείο 52 ανωτέρω προκύπτει ότι ακόμη και αν οι επικαλούμενες οφειλές της Επιτροπής έναντι της προσφεύγουσας, που υπολογίζονται από τον λογιστή σε ύψος 144 570 ευρώ, καταβάλλονταν, τούτο δεν θα επέτρεπε στην προσφεύγουσα να πληρώσει όλες τις οφειλές της έναντι των προμηθευτών της. Αυτή η δήλωση αποδεικνύει, επίσης, ότι από τις 30 Νοεμβρίου 1999 η προσφεύγουσα δεν ασκεί πλέον κανενός είδους δραστηριότητα και εμφανίζει παθητικό. Υπό αυτές τις συνθήκες, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ακόμη και η καταβολή του ποσού 68 070 ευρώ που ζητείται εν προκειμένω από την προσφεύγουσα δεν θα επέτρεπε σε αυτήν να αντιμετωπίσει τις υποχρεώσεις της. Επομένως, είναι πιθανό ότι δεν θα είναι σε θέση να επιστρέψει αυτό το ποσό στην Επιτροπή σε περίπτωση απορρίψεως της κύριας προσφυγής.
- 61 Η αβεβαιότητα όσον αφορά τη δυνατότητα ανακτήσεως του ποσού είναι ακόμα μεγαλύτερη κατά το μέτρο που η Επιτροπή, που είναι μόνον τρίτος σε σχέση με τον όμιλο της προσφεύγουσας, ευρίσκεται σε ακόμη χειρότερη θέση όσον αφορά την πρόσβαση σε πληροφορίες που επιτρέπουν την ενεργοποίηση του αλληλέγγυου των μελών του ομίλου που προβλέπει το άρθρο 24 του κανονισμού 2137/95.
- 62 Λαμβανομένων υπόψη αυτών των στοιχείων, ο κίνδυνος να αποβεί αδύνατη η επιστροφή του αιτούμενου ποσού, οπότε η λήψη του προσωρινού μέτρου στερεί αποτελέσματος της αποφάσεως την κύρια δίκη, δικαιολογεί, ενόψει της σταθμίσεως των συμφερόντων, την απόρριψη της παρούσας αιτήσεως.
- 63 Κατά συνέπεια, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν πληρούται η προϋπόθεση σχετικά με το *fumus boni juris*.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.**

- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 7 Δεκεμβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf